

Conselleria de Cultura i Esport

DECRET 111/2008, de 25 de juliol, del Consell, pel qual es declara Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, l'església parroquial de Nuestra Señora de la Asunción, d'Utiel. [2008/9478]

L'article 49.1.5ª. de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un Bé d'Interès Cultural s'ha de fer mitjançant un decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de cultura. Tot això sense perjudici de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració general de l'Estat.

Mitjançant una Resolució de 17 d'octubre de 2006 de la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià i Museus, es va acordar incoar l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, a favor de l'església parroquial de Nuestra Señora de la Asunción, d'Utiel.

La dita resolució, amb els seus annexos, va ser comunicada als interessats en l'expedient i a l'Ajuntament d'Utiel, als quals se'ls va concedir tràmit d'audiència.

En compliment del que disposa l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, en l'expedient consten els informes favorables de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles i del Consell Valencià de Cultura.

L'expedient va ser sotmès a informació pública durant un termini d'un mes, i s'han obtingut els informes exigits per l'article 43 de la Llei del Consell.

En virtut d'allò exposat, i d'acord amb el que estableix la normativa indicada, a proposta de la consellera de Cultura i Esport i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 25 de juliol de 2008,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, l'església parroquial de Nuestra Señora de la Asunción, d'Utiel.

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de Bé d'Interès Cultural, així com el seu règim de protecció, queden definits en els annexos, que formen part del present decret. La documentació complementària figura en l'expedient corresponent.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

La present declaració s'ha d'inscriure en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

El present decret s'ha de publicar en el *Boletín Oficial del Estado*, i entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 25 de juliol de 2008

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura i Esport,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

Conselleria de Cultura y Deporte

DECRETO 111/2008, de 25 de julio, del Consell, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, la iglesia parroquial de Nuestra Señora de la Asunción, de Utiel. [2008/9478]

El artículo 49.1.5ª. del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arquitectónico, arqueológico y científico. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural se hará mediante Decreto del Consell, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura. Todo ello sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración General del Estado.

Mediante Resolución de 17 de octubre de 2006, de la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano y Museos, se acordó tener por incoado expediente de declaración de Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, a favor de la iglesia parroquial de Nuestra Señora de la Asunción, de Utiel.

Dicha Resolución, con sus anexos, fue comunicada a los interesados en el expediente y al Ayuntamiento de Utiel, a quienes se les concedió trámite de audiencia.

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, constan en el expediente los informes favorables de la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos y del Consell Valencià de Cultura.

El expediente fue sometido a información pública por el plazo de un mes, y se han recabado los informes exigidos por el artículo 43 de la Ley del Consell.

En virtud de lo expuesto, y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta de la consellera de Cultura y Deporte y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 25 de julio de 2008,

DECRETO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, la iglesia parroquial de Nuestra Señora de la Asunción, de Utiel.

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de Bien de Interés Cultural, así como el régimen de protección del mismo, queda definido en los anexos, que forman parte del presente Decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Única

La presente declaración se inscribirá en la Sección Primera del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

DISPOSICIÓN FINAL

Única

El presente Decreto se publicará en el *Boletín Oficial del Estado*, y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 25 de julio de 2008.

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura y Deporte,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

1. Denominació:

Església de Nuestra Señora de la Asunción.

2. Descripció:

Basada en l'Estudi previ 93/2, de la Direcció General de Patrimoni Artístic, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

A) Immoble objecte de la declaració:

La magnífica església de Nuestra Señora de la Asunción, d'Utiel, és un clar exponent del gòtic meridional, que es defineix per un espai interior únic, de formes rectangulars i quadrades i marcadament tancat de cara al medi exterior. Amb sistema perimetral de capelles entre contraforts interiors, respon a la tipologia uninau tan difosa a la corona d'Aragó i al sud de França.

La seua construcció continua la trajectòria iniciada en la segona mitat del segle XV en els edificis públics, on noves solucions tècniques i elements decoratius enriqueixen les formes tradicionals i s'introdueix l'ús de pilars i nervadures entorcillats de secció helicoidal. És llavors quan es construeix l'edifici més significatiu del període, la Llotja de València (1483-98), i en el pla de l'arquitectura religiosa és a la part sud, en contacte amb l'influx castellà (Utiel va pertànyer al marquesat de Villena), on es fan les obres més importants, entre les quals destaca l'església de Santiago de Villena, per influència de la Llotja de València de gruixuts pilars entorcillats d'arestes vives i una banda de decoració esculpida a manera de capitell. També hi ha elements de secció helicoidal en l'ampliació de la catedral d'Orihuela. En els pilars helicoidals, per la seua cronologia, la parroquial d'Utiel s'emparenta també amb el convent de Santa Clara de Múrcia i la part dels peus de la col·legiata de Gandia.

El temple consta dels elements següents:

a.1. La Nau Central:

Ampli espai rectangular rodejat de cinc capelles per cada costat, construïdes entre els contraforts i un absis de cinc costats, huitavat, amb capelles de planta poligonal irregular de quatre i sis costats.

Mesura en l'interior 37,7 m de longitud per 15,10 m d'amplària als peus i 14,75 al presbiteri; les capelles entre contraforts mesuren entre els seus eixos 5,5 m les quatre primeres i 6,25 m la resta, amb una profunditat mitjana de 3,5 m, la qual cosa fa un total de 22,40 m d'amplària. L'altura de la nau és de 23 m.

L'interior està format per una doble estructura d'arcs apuntats, situats a dos nivells diferents. L'inferior marca l'accés a les capelles laterals i arranca en mènsules dels contraforts a una altura de 9,80 m i 12,80 m de la clau; les dovelles estan formades per carreus de pedra llavorada.

El segon nivell marca l'arrancada de l'estructura de la coberta, i està format per pilars entorcillats d'aresta viva, adossats als estreps, que s'alcen fins a l'arrancada de les voltes. Estos pilars tenen bases semicirculars adornades amb un bordó, i capitells sostinguts per dos àngels amb escuts. D'estos capitells partixen els arcs formers apuntats, de traça més sencilla que els que tanquen les capelles i els arcs que configuren la volta.

La volta presenta una traça molt singular, ja que els arcs torals són de mig punt, en compte dels usuals apuntats. Tots estos arcs principals de pedra són espiralats, excepte el tercer i el sisé, que tenen estries longitudinals. Estes voltes tenen nervadures transversals, terceletes, que arranquen de la clau de l'arc faixó que les separa; les nervadures transversals no són espiralades sinó estriades.

Als peus de la nau es va construir l'any 1811 el cor alt sobre tres voltes bufades sostingudes per arcs entre pilastres de capitell jònic amb garlandes.

L'aspecte interior de la nau ha experimentat diverses modificacions. Després de la guerra civil, en el costat de l'epístola s'afegien tres grans finestres, que desfiguren l'aspecte i el sistema d'il·luminació. Recentment, s'ha picat la maçoneria, deixant-la vista.

a.2. La Torre Campanar

Esta imponent fàbrica de carreuat va començar a construir-se en el període de 1564-1568, quaranta anys després de l'inici de les obres de l'església, dirigida per Martín de Baca.

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

1. Denominación:

Iglesia Nuestra Señora de la Asunción.

2. Descripción:

Basada en el Estudio Previo 93/2, de la Dirección General de Patrimonio Artístico, de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

a) Inmueble objeto de la declaración

La magnífica iglesia de Nuestra Señora de la Asunción, de Utiel, es un claro exponente del gótico meridional, que se define por la búsqueda de un espacio interior único, de formas rectangulares y cuadradas y marcadamente cerrado de cara al medio exterior. Con sistema perimetral de capillas entre contrafuertes interiores, responde a la tipología uninau tan difundida en la corona de Aragón y sur de Francia.

Su construcción continúa la trayectoria iniciada en la segunda mitad del siglo XV de los edificios públicos, donde nuevas soluciones técnicas y elementos decorativos enriquecen las formas tradicionales, y cuando se introduce el uso de pilares y nervaduras torsos de sección helicoidal. Es entonces cuando se construye el edificio más significativo del período, la Lonja de Valencia (1483-98), y en el plano de la arquitectura religiosa es en la parte sur, en contacto con el influjo castellano (Utiel perteneció al marquesado de Villena), donde se levantan las obras más importantes. Entre ellas, destaca la iglesia de Santiago de Villena, por influencia de la Lonja de Valencia, de gruesos pilares torsos de vivas aristas y una banda de decoración esculpida a modo de capitell. También hay elementos de sección helicoidal en la ampliación de la catedral de Orihuela. En los pilares helicoidales, por su cronología la parroquial de Utiel se emparenta también con el convento de Santa Clara en Murcia y la parte de los pies de la Colegiata de Gandia.

El templo consta de los siguientes elementos:

a.1. La Nave Central:

Amplio espacio rectangular rodeado de 5 capillas por cada lado, construidas entre los contrafuertes y un ábside de cinco lados, ochavado, con capillas de planta poligonal irregular de 4 y 6 lados.

Mide en su interior 37,7 m. de longitud por 15,10 m. de anchura a los pies y 14,75 en el presbiterio, las capillas entre contrafuertes miden, entre ejes de las mismas 5,5 m las 4 primeras y 6,25 el resto, con una profundidad media de 3.5 m., lo que da un total de 22,40 m. de anchura. La altura de la nave es de 23 m.

El interior está formado por una doble estructura de arcos apuntados, situados a dos niveles diferentes. El inferior marca el acceso a las capillas laterales y arranca en mènsulas de los contrafuertes a una altura de 9,80 m. y 12,80 m. de altura de la clave, las dovelas están formadas por sillares de piedra labrada.

El segundo nivel marca el arranque de la estructura de la cubierta, y está formado por pilares torsos de arista viva, adosados a los estribos, que se alzan hasta el arranque de las bóvedas. Estos pilares tienen bases semicirculars adornadas con un baquetón, y capiteles sustentados por dos ángeles tenantes de escudos. De estos capiteles parten los arcos formers apuntados, de traza más sencilla que los que cierran las capillas y los arcos que configuran la bóveda.

La bóveda presenta una traza muy singular, ya que los arcos torales son de medio punto, en lugar de los usuales apuntados. Todos estos arcos principales de piedra son torsos, excepto el tercero y el sexto, que tienen estrias longitudinales. Estas bóvedas tienen nervaduras transversales, terceletes, que arrancan de la clave del arco perpiño que separa dichas bóvedas, estas nervaduras transversales no son torsas sino estriadas.

A los pies de la nave se construyó en el año 1811 el coro alto, sobre tres bóvedas vaídas sustentadas por arcos entre pilastres de capitell jónico enguarnaldado.

El aspecto interior de la nave ha sufrido varias modificaciones. Después de la Guerra Civil se añaden en el lado de la epístola tres grandes ventanas, que desfiguran el aspecto y el sistema de iluminación. Recientemente se ha picado la mampostería, dejándola vista.

a.2. La Torre Campanario:

Esta imponente fàbrica de sillería comenzó a construirse en el período de 1564 – 1568, dirigida por Martín de Baca, 40 años después del inicio de las obras de la iglesia.

El campanar és de planta rectangular i fa 7,90 x 6,90 m, mesurats en la planta del campanar. L'alçària total del campanar és de 45,5 m.

La planta de campanes presenta un gran buit amb arc de mig punt en cada una de les façanes, i està coberta amb una volta de creueria. A la seua coberta s'accedix a través d'una escaleta de caragol. Els cantons de la torre presenten pilastres, seguint la mateixa modulació que el frontis de la façana principal, que després trobem en el gir amb la torre del rellotge. Estes pilastres es troben també en el punt mitjà del campanar fins a l'altura de la façana.

a.3. La Capella de la Comunió i la Sagristia

Situada en un cos edificat de forma rectangular adossat a l'església al costat de l'epístola. Per les dades documentals obtingudes, este cos podia haver-se construït en dos fases. La primera correspondria a la primitiva capella de la comunió, datada el 1610, que constava d'una nau i tres arcs interiors, que sostenien una volta i una coberta de fusta.

Sobre esta capella es va edificar l'actual el 1905, d'estil neogòtic, d'una sola nau i tres voltes de creueria amb arcs apuntats, que deixen entre els contraforts tres capelles d'escassa profunditat en cada costat.

La segona fase correspondria a la construcció de la sagristia a finals del segle XVII. En un principi consistia en un ampli espai rectangular de 12,5 m de longitud i 8,20 m d'amplària, amb una altura de 9 m, cobert per una volta plana. Este gran espai va romandre sense modificacions fins a mitjans d'este segle, en què es va subdividir amb la col·locació d'un forjat intermedi.

a.4. L'exterior

L'aspecte exterior de l'església és molt sobri i hi destaquen els seus alts murs llisos fins a l'altura de la primera cornisa, que correspon a la coberta de les capelles laterals de la nau central. Este mur engloba els contraforts, que són vistos a partir d'esta altura fins a la cornisa de la nau central.

Els contraforts varien en alçària, els més alts corresponen als arcs faixons de les dos primeres voltes comptades des dels peus del temple. La fàbrica dels cantons és de carreus vistos i la resta de maçoneria.

Entre els murs i sobre les capelles laterals se situen les finestres que, amb arcs de mig punt, il·luminen la nau central. El muntant de les finestres és de carreus llavorats, ocults darrere del morter que cobreix l'exterior de la façana.

Disposa de dos portades; la principal, als peus de la nau, és la que dona al carrer de Santa Maria. Treballada en pedra, de 1625, d'estil manierista, és de composició molt senzilla. Té les motlures són quasi planes i està adornada amb pinacles coronats amb boles. Damunt d'esta portada es troba la finestra situada en l'eix de la nau, realitzada, igual que la porta, amb una modulació senzilla. L'acabament es compon d'una cornisa contínua sobre la qual s'han disposat senzills frontons entre pilastres, amb el corresponent a la portada principal, d'un traçat corb. A la façana que dona a la plaça de l'Ajuntament, s'obri la porta lateral del centre, de la mateixa traça que l'anterior i feta en una data posterior. Està composta, igualment per un arc de mig punt, però, a diferència de l'altra porta, està emmarcada per dos pilastres a cada costat, amb fornícula coronada per un frontó.

b) Parts integrants

La nau central i les capelles laterals

El campanar

La capella de la Comunió

La sagristia

Les façanes

c) Delimitació de l'entorn afectat

c.1. Justificació de la delimitació proposada:

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consistix a incloure dins de la seua àrea els elements urbans següents:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el Bé d'Interès Cultural (BIC) i en què qualsevol intervenció que es realitze pot afectar-lo tant visualment com físicament.

– Parcel·les que donen al mateix espai públic que el Bé d'Interès Cultural i constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat i en què

El campanario es de planta rectangular y dimensiones 7,90 x 6,90 m. medidas en la planta del campanar. La altura total del campanario es de 45,5 m.

La planta de campanas presenta un gran hueco con arco de medio punto en cada una de sus fachadas, y está cubierta con una bóveda de crucería. A la cubierta de ésta se accede a través de una pequeña escalera de caracol. Las esquinas de la torre están apilastradas, siguiendo la misma modulación que el frontis de la fachada principal, y que luego aparece en el giro con la torre del reloj. Estas pilastras aparecen también en el punto medio del campanario hasta la altura de la fachada.

a.3. La Capilla de la Comunió y la Sacristia:

Situadas en un cuerpo edificado de forma rectangular adosado a la iglesia en el lado de la epístola. Por los datos documentales obtenidos, este cuerpo pudo haberse construido en dos fases. La primera correspondería a la primitiva capilla de la comunió, fechada en 1610. Esta primitiva capilla constaba de una nave y tres arcos interiores, que soportaban una bóveda y una cubierta de madera.

Sobre esta capilla se edificó la actual en 1905, de estilo neogótico, de una sola nave y tres bóvedas de crucería con arcos apuntados, que dejan entre los contrafuertes tres capillas de escasa profundidad en cada uno de sus lados.

La segunda fase correspondría a la construcción de la sacristía a finales del siglo XVII. En un principio consistía en un amplio espacio rectangular, de 12,5 m. de longitud y 8,20 m. de anchura, con una altura de 9 m., cubierto por una bóveda plana. Este gran espacio permaneció sin modificaciones hasta mediados de este siglo, en el que se subdividió con la colocación de un forjado intermedio.

a.4. El exterior:

El aspecto exterior de la iglesia es muy sobrio, destacan sus altos muros lisos hasta la altura de la primera cornisa que corresponde a la cubierta de las capillas laterales de la nave central. Este muro engloba los contrafuertes que aparecen vistos a partir de esta altura hasta la cornisa de la nave central.

Los contrafuertes varían en altura, correspondiendo los más altos a los arcos perpiaños, de las dos primeras bóvedas contando desde los pies del templo. La fàbrica de las esquinas de éstos es de sillares vistos y el resto de mampostería.

Entre los muros y sobre las capillas laterales se sitúan las ventanas que, con arcos de medio punto, iluminan la nave central. El jameado de las ventanas es de sillares labrados que se encuentran ocultos tras el mortero que reviste el exterior de la fachada.

Dispone de dos portadas; la principal a los pies de la nave es la recayente a la calle Santa María. Trabajada en piedra, de 1625, de estilo manierista, es muy sencilla en su composición. Sus molduras son casi planas y está adornada con pináculos rematados por bolas. Sobre ella se encuentra la ventana situada en el eje de la nave, realizada al igual que la puerta con una modulació senzilla. El remate se compone de una cornisa corrida sobre la que se han dispuesto sencillos frontones entre pilastras con el correspondiente a la portada principal de un trazado curvo. En la fachada recayente a la plaza del Ayuntamiento se abre la puerta lateral del centro, de la misma traza que la anterior y realizada en fecha posterior. Está compuesta, igualmente, por un arco de medio punto, pero que, a diferencia de la otra puerta, está emmarcada por dos pilastras a cada lado, con hornacina rematada con un frontón.

b) Partes integrantes:

La nave central y capillas laterales.

El campanario.

La capilla de la comunió.

La sacristia.

Las fachadas.

c) Delimitación del entorno afectado:

c.1. Justificación de la delimitación propuesta:

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el Bien de Interés Cultural (BIC), pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente, cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier

qualsevol intervenció que es realitze pot suposar una alteració de les condicions de percepció o del caràcter de l'espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el Bé d'Interés Cultural i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, tot i no tindre una situació d'immediateza amb el Bé d'Interés Cultural, n'afecten de forma fonamental la percepció.

c.2. Origen: trobada entre l'eix del carrer Real i el del carrer Álamos. Punt A.

c.3. Sentit: horari.

c.4. Línia delimitadora: des de l'origen, la línia segueix l'eix del carrer Álamos i gira a l'oest, recorre les posteriors de les parcel·les que donen al carrer Real fins a la núm. 14, creua el carrer Real i continua per la posterior de la parcel·la núm. 1 de la plaça de l'Ajuntament i les del carrer Sant Maria fins a l'eix del carrer Pozo, hi segueix fins que troba l'eix del carrer Santa Maria. Gira per este per la mitgera nord de la parcel·la núm. 6 del carrer Santa Maria i recorre les posteriors de les parcel·les que donen a la plaça de l'església i de la núm. 1 del carrer Beato Gálvez, continua per la mitgera nord d'este carrer i creua el carrer Beato Gálvez. Incorpora les parcel·les núm. 4 i 6 d'este carrer i núm. 15 del carrer Santísima Trinidad, i continua al sud per les posteriors de les parcel·les que donen al carrer Beato Gálvez i al carrer Traición fins a l'eix del carrer Real i per ací fins al punt d'origen.

d) Béns mobles que comprén, i que constitueixen part essencial de la seua història:

d.I. Béns mobles que integren o formen part de l'edifici

d.I.1. Pintura mural

d.I.1.a. Àngels majors adorant el sagrament eucarístic, núm. 46.17.249-001-0007.

d.I.1.b. Escut i llegenda, núm. 46.17.249-001-0008.

d.I.1.c. Fragment, núm. 46.17.249-001-0012.

d.I.2. Escultura

d.I.2.a. Escut heràldic, núm. 46.17.249-001-0032.

d.I.2.b. Pica baptismal, núm. 46.17.249-001-0006.

d.II. Béns mobles que no formen part de l'edifici però que s'hi vinculen consubstancialment.

d.II.1. Escultura

d.II.1.a. Sant Francesc Gálvez Iranzo, núm. 46.17.249-001-0013.

d.II.1.b. Mare de Déu del Remei, núm. 46.17.249-001-0010.

d.II.1.c. Jesús crucificat, núm. 46.17.249-001-0028.

d.II.1.d. Jesuset nazaré, núm. 46.17.249-001-0030.

d.II.1.e. Sant Francesc Gálvez Iranzo, núm. 46.17.249-001-0022.

d.II.1.f. Crucifix, núm. 46.17.249-001-0026.

d.II.2. Orfebreria

d.II.2.a. Creu processional, núm. 46.17.249-001-0015.

d.II.2.b. Custòdia barroca, núm. 46.17.249-001-0029.

d.II.2.c. Encuadernació barroca, núm. 46.17.249-001-0016.

d.II.2.d. Calze renaixentista, núm. 46.17.249-001-0017.

d.II.2.e. Custòdia barroca, núm. 46.17.249-001-0018.

d.II.2.f. Custòdia historicista, núm. 46.17.249-001-0019.

d.II.2.g. Encuadernació barroca, núm. 46.17.249-001-0031.

d.II.2.h. Calze neogòtic, núm. 46.17.249-001-0020.

d.II.2.i. Encenser renaixentista, núm. 46.17.249-001-0021.

e) Normativa de protecció de l'Església de Nuestra Señora de la Asunción, d'Utiel, i el seu entorn:

Monument:

Article 1

Cal atindre's al que disposa la secció segona, règim dels béns immobles d'interés cultural, del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de Monument.

Article 2

Pel que fa als béns mobles, cal atindre's al que disposa la secció tercera del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la

intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que, aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC, afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

c.2. Origen: encuentro entre el eje de la calle Real y el de la calle Álamos. Punto A.

c.3. Sentido: horario

c.4. Línea delimitadora: desde el origen la línea sigue por el eje de la calle Álamos y gira a oeste, recorriendo las traseras de las parcelas recayentes a la calle Real hasta la nº 14, cruza la calle Real y continua por la trasera de la parcela nº1 de la plaza del Ayuntamiento y las de la calle Santa María hasta el eje de la calle Pozo, siguiendo por él hasta su encuentro con el eje de la calle Santa María. Gira a este por la medianera norte de la parcela nº 6 de la calle Santa María y recorre las traseras de las parcelas recayentes a la plaza de la iglesia y de la nº 1 de la calle Beato Gálvez, sigue por la medianera norte de ésta para cruzar la calle Beato Gálvez. Incorpora las parcelas nº 4 y 6 de esta calle y nº 15 de la calle Santísima Trinidad, para continuar a sur por las traseras de las parcelas recayentes a la calle Beato Gálvez y a la calle Traición, hasta el eje de la calle Real y por él hasta el punto de origen.

d) Bienes muebles que comprende; y que constituyen parte esencial de su historia:

d.I. Bienes muebles integrantes o que forman parte del propio edificio.

d.I.1. Pintura mural

d.I.1.a. Ángeles mayores adorando el sacramento eucarístico, núm. 46.17.249-001-0007.

d.I.1.b. Escudo y leyenda núm. 46.17.249-001-0008.

d.I.1.c. Fragmento, núm. 46.17.249-001-0012.

d.I.2. Escultura

d.I.2.a. Escudo heráldico, núm. 46.17.249-001-0032.

d.I.2.b. Pila bautismal con el núm. 46.17.249-001-0006.

d.II. Bienes muebles que no forman parte del edificio, pero que están consubstancialmente vinculados al mismo.

d.II.1. Escultura

d.II.1.a. San Francisco Gálvez Iranzo, núm. 46.17.249-001-0013.

d.II.1.b. Virgen del Remedio, núm. 46.17.249-001-0010.

d. II.1.c. Jesús crucificado, núm. 46.17.249-001-0028.

d. II.1.d. Niño Jesús nazareno, núm. 46.17.249-001-0030.

d. II.1.e. . San Francisco Gálvez Iranzo, núm. 46.17.249-001-0022.

d. II.1.f. Crucifijo, núm. 46.17.249-001-0026.

d.II.2. Orfebrería

d.II.2.a. Cruz procesional, núm. 46.17.249-001-0015.

d. II.2.b. Custodia barroca, núm. 46.17.249-001-0029

d. II.2.c. Encuadernación barroca, núm. 46.17.249-001-0016.

d. II.2.d. . Cáliz renacentista, núm. 46.17.249-001-0017.

d. II.2.e. Custodia barroca, núm. 46.17.249-001-0018.

d. II.2.f. . Custodia historicista núm. 46.17.249-001-0019.

d. II.2.g. Encuadernación barroca, núm. 46.17.249-001-0031.

d. II.2.h. . Cáliz neogótico, núm. 46.17.249-001-0020.

d. II.2.i. . Incensario renacentista, núm. 46.17.249-001-0021.

e) Normativa de protección de la Iglesia de Nuestra Señora de la Asunción, de Utiel, y su entorno:

Monumento:

Artículo 1

Se atenderá a lo dispuesto en la sección segunda, Régimen de los bienes inmuebles de interés cultural, del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

Artículo 2

En lo que respecta a los bienes muebles, se atenderá a lo dispuesto en la sección tercera, del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998, de 11

Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, relativa al règim dels béns mobles d'interès cultural.

Article 3

Els usos permesos són tots aquells que siguen compatibles amb la posada en valor i el gaudi patrimonial del Bé i que contribuïsquen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús s'ha de regir pel que disposa l'article 18 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Entorn de protecció:

Article 4

De conformitat amb el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, qual-sevol intervenció que pretenga abordar-se en l'entorn de protecció del monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura. Esta autorització s'ha d'emetre conforme als criteris establits en la present normativa, i per al que no s'hi preveja, s'han d'aplicar directament els criteris de l'article 39 de la llei esmentada.

Totes les intervencions requeriran per al tràmit d'autorització la definició precisa de l'abast, amb la documentació tècnica que per la seua especificitat els corresponga, i amb la ubicació parcel·l·ària i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la transcendència patrimonial.

Article 5

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, d'un sospesat informe tècnic municipal es podrà derivar la no-necessitat del tràmit d'autorització previ en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

En estos casos, l'Ajuntament haurà de comunicar a la conselleria competent en matèria de cultura en el termini de deu dies la concessió de la llicència municipal, adjuntant, com a mínim, l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la falta de transcendència patrimonial.

Article 6

La contravenció del que preveuen els articles anteriors determinarà la responsabilitat de l'Ajuntament en els termes establits en l'article 37 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 7. Criteris d'intervenció

– S'han de mantindre les pautes de la parcel·lació històrica de l'entorn.

– S'han de mantindre les alineacions històriques de l'edificació conservades fins a l'actualitat.

– Els edificis tradicionals del conjunt, pel seu alt valor ambiental i testimonial d'una arquitectura i tipologia que el caracteritzen, han de mantindre les façanes visibles des de la via pública, preservant-ne i restaurant-ne els caràcters originaris.

– El nombre de plantes permeses és de tres altures (planta baixa més dos), i queden prohibits els semisoterranis.

– L'alçària reguladora màxima, definida segons el Reglament de Zones d'Ordenació Urbanística de la Comunitat Valenciana, és de 10 m per a tres plantes i de 4 m per a planta baixa o una planta.

– Les cobertes, d'acord amb la tipologia de la zona, han de ser en el cos principal de l'edifici, la profunditat edificable del qual oscil·larà entre 8 i 11 metres, inclinades, de teula àrab, amb pendent màxim del 35%, de dos aiguavessos i carener d'una alçària màxima de 2,25 m respecte de l'alçària de la cornisa. Únicament es podrà dispensar d'este requisit, amb caràcter excepcional, en aquells casos en què s'acredite l'existència d'una singular justificació historicocontextual.

– Les noves edificacions s'han d'adequar estèticament a la tipologia i els acabats tradicionals d'Utiel, i la façana haurà d'atendre les disposicions següents:

de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, relativa al régimen de los bienes muebles de interés cultural.

Artículo 3

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Entorno de protección:

Artículo 4

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda abordarse en el entorno de protección del monumento, requerirá de la previa autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Esta autorización se emitirá conforme a los criterios establecidos en la presente normativa, y en lo no contemplado en la misma, mediante la aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 39 de la citada Ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su trámite autorizador, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su transcendencia patrimonial.

Artículo 5

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante sopesado informe técnico municipal, se podrá derivar la no-necesidad de trámite autorizador previo en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la Conselleria competente en materia de cultura, en el plazo de 10 días, la concesión de la licencia municipal, adjuntando, como mínimo, el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 6

La contravención de lo previsto en los artículos anteriores determinará la responsabilidad del Ayuntamiento, en los términos establecidos en el artículo 37 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 7 Criterios de intervención

– Se mantendrán las pautes de la parcelación històrica del entorno.

Serán mantenidas las alineaciones històricas de la edificación conservadas hasta la actualidad.

– Los edificios tradicionales del conjunto, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipología que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas.

– El número de plantas permitidas es de tres alturas (planta baja más dos), quedando prohibidos los semisótanos.

– La altura reguladora máxima, definida según el Reglamento de Zonas de Ordenación Urbanística de la Comunitat Valenciana, es de 10,00 m para tres plantas y 4,00 m para planta baja o una planta.

– Las cubiertas, de acuerdo con la tipología de la zona, serán en el cuerpo principal del edificio, cuya profundidad edificable oscilará entre 8 y 11 metros, inclinadas, de teja árabe, con pendiente máxima del 35%, a dos aguas y cumbre de altura máxima 2,25 m respecto de la altura de cornisa. Este requisito únicamente podrá ser dispensado, con carácter excepcional, en aquellos casos en los que se acredite la existencia de una singular justificación histórico-contextual.

– Las nuevas edificaciones se adecuarán con carácter estético a la tipología y acabados tradicionales de Utiel, atendiendo la fachada a las siguientes disposiciones:

– Ràfol amb longitud màxima de volada de 35 cm.
– Impostes, motlures, marcs, cèrcols, acabaments ornamentals i tots altres elements compositius amb una longitud màxima de volada de 15 cm.

– Buits de façana de proporció vertical.
– Balcons de barana metàl·lica, amb amplària màxima de volada de 40 cm, 15 cm de cantell i longitud màxima de 1,80 m. Es prohibeixen els miradors.

– Es prohibeixen les persianes, excepte les persianetes exteriors enrotllables tradicionals.

– L'ús permès en esta zona és el residencial. S'admeten els usos següents, sempre que se'n mostre la compatibilitat amb les arquitectures tradicionals de la zona:

- a) Magatzems
- b) Locals industrials ubicats en planta baixa
- c) Locals d'oficina
- d) Ús comercial

Article 8

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en la contemplació de l'escena o paisatge urbà del monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o plantació d'arbres, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualsevol altre d'un tipus i unes conseqüències similars, hauran de sotmetre's a l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans esmentats.

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior que, en qualsevol de les seues acepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i durant un temps limitat, sol·licite i obtinga autorització expressa.

Article 9

Qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o del seu entorn de protecció s'ha de sotmetre al que disposa el títol III de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 10

Esta normativa és transitòria fins a l'aprovació del Pla Especial de Protecció, previst en l'article 34.2 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, per als entorns de protecció dels monuments.

– Aleros con longitud máxima de vuelo de 35 cm.
– Impostas, molduras, recercados, cinchos, remates ornamentales y demás elementos compositivos con una longitud máxima de vuelo de 15 cm.

– Huecos de fachada de proporción vertical.
– Balcones de barandilla metálica con anchura máxima de vuelo de 40 cm, 15 cm de canto y longitud máxima de 1.80 m, prohibiéndose los miradores.

– Se prohíben las persianas, salvo las personalizadas exteriores enrollables tradicionales.

– El uso permitido en esta zona será el Residencial. Se admitirán los siguientes usos, siempre que muestren su compatibilidad con las arquitecturas tradicionales de la zona:

- A) Almacenes.
- B) Locales industriales ubicados en planta baja.
- C) Locales de oficina.
- D) Uso comercial.

Artículo 8

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la Conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Queda proscriu la introducció de anuncis o publicitat exterior que, en qualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado, solicite y obtenga autorización expresa.

Artículo 9

Cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o de su entorno de protección se someterá a lo dispuesto en el título III de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 10

Esta normativa es transitoria hasta la aprobación del preceptivo Plan Especial de Protección, previsto en el artículo 34.2 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, para los entornos de protección de los monumentos.

